

[Fuglsang.]

hensyn til eksport; om ikke andet kan vi aflæse det af statistikens tal. Jeg tror såmænd også, det er almindeligt herinde, at vi respekterer dambrugernes indsats på disse vigtige områder, og der er næppe nogen, der ønsker at lægge unødige hindringer i vejen for udøvelsen af deres erhverv.

Men når det er sagt, er vi også, fra vores side i hvert fald, i stand til at lytte til og også i stand til at forstå, både hvad sagkundskaben siger, og de erfaringer, som er gjort landet over, og som viser, at dambrug, hvis ikke der tages de nødvendige forholdsregler, ikke alene har positiv betydning, men også vil have højst skadelige biologiske bivirkninger, og det er dem, man ønsker skal bekæmpes. Det er jo nok her, de fleste er i modsætning til forespørgeren. Jeg mener faktisk ikke, at der blot er tale om bureaukrati og ondsindet uforstand, når man fra fredningsmyndighedernes side søger at bevare vore vandløb, bl. a. vore åer, så rene og tilgængelige for befolkningen som muligt. Jeg vil da også gerne tilføje uden dermed at give regeringen mere, end jeg faktisk mener den fortjener, at jeg tror trods alt ikke, at den er ganske revnende ligeglad med beskæftigelsen, og at den ofrer beskæftigelsen for 1.000 mennesker, eller hvor mange det nu drejer sig om, blot på grund af en eller anden mærkelig grille.

Endelig er jeg ikke i stand til at mobilisere den foragt for videnskab og uddannelse, som også går igennem fremskridtspartiets taler her i dag, og som også ved anden lejlighed står som en af fremskridtspartiets grundpiller.

Alle disse ting gør – det er nok skinnet igenem – at mit parti ikke kan stemme for den dagsorden, der er foreslået.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til miljøministeren for den redegørelse, han gav i anledning af fremskridtspartiets forespørgsel.

Jeg vil naturligvis her understrege, ligesom ministeren gjorde det, at der i enhver fredningssag bør tages stilling ud fra et samfundsmæssigt helhedssyn, og som ministeren sagde det, er det netop det, der har været praksis i alle fredningssager hidtil. Det er aldrig sket, at man ikke har overvejet konsekvenserne for beskæftigelsen, men det er jo også uundgåeligt, at det af og til vil kunne komme til at genere

bestående virksomheder. Det er jo også derfor, der i loven er givet adgang til at give fuld erstatning, når det sker.

Om dette vil jeg gerne sige, at vi skal jo være her på jorden alle sammen, og vi skal have arbejdspladser alle sammen, men det skal også være rart at være her, og det er derfor, vi må have et fredningssyn. Og i anledning af det, som hr. Ove Jensen udtalte heroppe, ønsker jeg at fremhæve, at det for de radikale også er et naturligt hensyn at tage, når der fremføres videnskabelige forhold, der taler for en fredningssag. Også de videnskabelige hensyn bør indgå i overvejselsen.

Om den konkrete sag med Idum Å, som hr. Ove Jensen selv har sagt var overordentlig smuk naturmæssigt, er det fremført, at der har været særlige videnskabelige hensyn, og det er fremført, at netop de dambrug, der var ved Idum Å, forurenedes stærkt. Det var oven i købet nævnt, hvor stor skade der var sket på fiskebestanden gennem denne forurening. Derfor kan jeg ikke andet – på det grundlag, som vi har herinde – end skønne, at det er en meget rimelig afgørelse, der er truffet.

Men jeg vil gerne i denne forbindelse om dambrugene sige, at der foregår jo, så vidt jeg er orienteret, en række forsøg, der skulle begrænse forureningen fra dambrugene, men det ved ministeren måske mere om. Jeg håber i hvert fald, at disse forsøg fremskyndes, og at de får støtte fra de offentlige myndigheder i den udstrækning, det måtte være nødvendigt.

Endelig vil jeg gerne bemærke, at der er faldet ord om – jeg tror, det var fra den socialdemokratiske ordfører – at vi spildte tiden, når vi drøftede den slags ting. Jeg vil gerne sige, at jeg synes ikke, det er tidsspilde at drøfte, om vore love fungerer rimeligt. Derimod er jeg enig med venstres ordfører, der fremhævede, at det var et stort spørgsmål, om diskussionen finder sted på det rette tidspunkt. Der er truffet en afgørelse af første instans, men sagen er jo anket til overfredningsnævnet, og det havde været rimeligere, som venstres ordfører fremhævede, at vente, til den endelige afgørelse var faldet, før vi her i folketinget tager stilling.

Må jeg sige om det dagsordensforslag, der er fremsat, at det kan jeg ikke anbefale at man støtter. Jeg kan heller ikke anbefale, at man som nævnt af venstre skal have ret til i alle tilfælde, hvor der er erhvervmæssige forhold inde i billedet, at appellere til ministeren. Jeg